

Неоціненний спадок «Мазурок»

Духовний потенціал українського народу – це найбільший скарб, яким володіє держава. Споконвіку пісня, танець, поезія, слово, витвори майстрів народної творчості були виразниками національної ідеї, оберегами історичної пам'яті. На Сарненщині такими митцями є фольклорні колективи, які, відтворюючи самобутні обрядодії, продовжують збагачувати неоціненну скарбницю народної мудрості.

Домотканий літник, крайка, вишита чорними й червоними нитками сорочка, фартух, хустина-кардонка, плетені з лози постоліки з личаками – усе це колись було святковим одягом, а нині – витончене й неповторне сценічне вбрання дитячого фольклорно–етнографічного колективу «Мазурки», створеного з ініціативи молодого та енергійного керівника Наталії Банацької у 1999 році на базі Коростського будинку культури. Переданий у спадок від бабусь одяг кінця 19 –го початку 20 століття, а ще – народна пісня й мудре слово стали для гуртківців основою життя.

Діючий репертуар гурту оснований на місцевому фольклорі, в який звичайні та твори за календарним циклом, танці, ігри, розваги, хороводи, примовлянки, приспівки, що об'єднують фрагменти обрядодійств: «Вибілювання полотна», «За горою – крем'яною росте жито з лебедою», «Ой радуйся, земле, Коляда іде», «На веселуху», «Єхав Мазур до мліна», на якому зростають і виховуються 43 учасники віком від 4 до 15 років.

Назву «Мазурки» обрали невипадково. Прізвище Мазур у рідному селі носить переважна більшість людей, а декому його по «своєму» присвоїли. Так, Мазур, у народі кличуть Мазури, а відтак і Мазурки. Виходить нічого вигадувати не потрібно, а якщо «Мазурки», значить, з Коросту.

Фольклорно–етнографічний колектив є активним учасником масових заходів, що проходять на території сільської ради, району, області. Кожен виступ «Мазурок» вирізняється колоритністю місцевої говірки, співочою піснею, неповторним танцем, дитячою рухливістю, дзвінкістю голосочку солістки і виводщиці Вікторії Кошляк, яка, бува, ще залюбки підіграє на сопілці. Звання «зразковий аматорський» гурт носить з 2000 року, неодноразово ставав лауреатом, переможцем Міжнародних фольклорних свят, фестивалів, конкурсів і мистецьких заходів. Нагороджений почесними грамотами та дипломами.

П'яте покоління дітей виховується в колективі. Продовжують справу свого мудрого наставника, керівника вихованці Любов Сорока і Галина Комар, навчаючись на кафедрі фольклору в Рівненському державному гуманітарному університеті.

Збираються діти до гурту, вивчають новий твір, за ним ще один, повторюється танець, відтворюється цікаве самобутнє обрядодійство. Так проходять насичені репетиційні дні, без яких уже не уявляється сільська щоденність. Як тихо річечка тече, як пісня від душі співається, нехай усе у вас, «Мазурки», збувається, а скарб, дарований у спадок, ще довго тішить, радує, живе...

Тетяна ЮРЦЕВІЧ